ЛЕВ ОРЛИГОРА

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

до

Комуністів-українців

КАНАДИ

НЮРНБЕРҐ 1946

Лев Орлигора

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

до

комуністів-українців

Канади

"Нова Епоха".

Пангерманський шовінізм виплив з джерел прагерманської філософії. В цілом історії прописаних тестаментах германських мудреців він має своє початкуюче коріння. Шовінізм став пануючим феноменом німецької душі, феноменом німецької психології та політики. Шовінізм проповідувався довгі часи, з різними припливами і відпливами та з педантично-німецькою точністю на всіх полотнищах лягардо-шовіністичної філософії. Він переходив границі будьяких шовінізмів і заокруглювався на позиціях того, що всі ненімці мусять носити назву "пігмеї".

Німецький нарід ставав щодалі більше впевнений, що написавши бісмарківське "мечем і кров,ю", він увійде у всесвітній Пантеон по заквітчаних шляхах під "віват" многонаціональних рабів.

Тоді від Лісабону до золотих копален Аляски "Дойчлянд юбер алес ін дер вельт" стане навіки господньою молитвою.

Мені можуть сказати, що така абстракція навіть для вчорашнього гітлеро- фашиста є парадоксальною, що гітлеро-фашист, співаючи "юбер алес", мав на меті тільки степи Полтавщини та антрацит Донбасу.

Я міг би погодитися з таким твердженням лише тоді, коли б не знав про те, що Гітлер має ціль зробити всесвіт націонал-фашистівським. Коли б не знав про те, що Гітлер

має ціль у майбутньому різними шляхами прагнути до того, щоб всесвіт прийняв ідеолога націонал-фашизму, як святий монотеїзм, як апогей усіх філософій і наук.

Знаючи імперативи гітлеро-теоретиків, я опоную проти будьяких намагань когоб-то не було доводити, що націонал-фашизм має на меті, розбивши большевизм, оголосити фінал своїх прагнень.

Павперизм Українського Народу та інших мусів проходити систематично та прогресуючи.

Павперизм- це є найкращий помічник націонал- фашизму. До речі, ним оперує спритно і большевизм . Він тріюмфує, коли має змогу привести нарід до такого стану без бунтів і заколотів.

У відношенні до чужих народів націонал-фашизм спільно з большевизмом користувалися майже одними ідеологічно-дипломатичними критеріями.

Людоненависництво, як у першого так і в другого проповідувалося відкрито, і тільки з тією різницею, що німець ненавидів усіх, крім німців, а большевик ненавидить усіх, крім большевиків.

... І за те, що ми осмілилися знати та заздалегідь роз конспірувати ці критеріі націонал-фашизму, ми були приреченні на смерть.

... І за те, що ми могли б стати завжди духовою загрозою для націонал-фашизму- ми були приреченні на смерть.

І за те, і тільки за те, що ми сміливо віримо у світо-

ву місію України, у неминуче воскресіння Української Держави та фатальний фінал фашистівського райху - ми були приреченні на смерть.

І за те, що ми були не тільки українськими революціонерами-націоналістами, а й активними проповідниками всесвітнього демократичного Руху - ми були приреченні на смерть.

Коли ми, жертвенні борці за Всесвітні Ідеали Добра і Волі, за Відродження Української Держави- кривавилися у німецьких катівнях, світ на нас дивився тільки, як на антифашистів.

Світ фатально помилявся.

Світ тоді переживав кризу політичного дилетанства'

Ми кривавилися за героічний виступ проти двох ешафотів світу: проти німецького фашизму, проти большевицького шовінізму.

Ми були і лишилися досі смертельними ворогами цих фетишизмів.

Ми перші творили ідеологічні експанції проти большевицько-гітлерівських демонів. Всі позиції боротьби використовували з силою чести Української, з вірою в Правду Душі Української.

... і в таку хуртовину ви, брати по крові, брати по імені, ви, комуністи- українці Канади, під симфонію негритянських джазів п'яніли в канадійських ресторанах. Інди-

~~ферентно дивилися~~

на наші муки,
на нашу смерть,
на наші трупи в крематоріях.

Трупи горіли за спасіння Людства.
Трупи горіли за спасіння Совісти.
Трупи горіли за спасіння Правди.

Ми з погордою ішли на смерть. Стихійно, як вибух національної помсти, творилися легендарні партизанські загони, що проходили по огненних шляхах Рідних степів, через шибениці і барикади до здійснення святих Ідеалів України.

Ми боролися, видираючи з пазурів ката жалюгідні шматки життя для своєї нації.

Ми йшли з Вірою Вір в очах.
Ми знали, що ми праві і побіда буде за нами.
Ми, вміраючи, сміялися.

Така наша кров.
Така наша Сила і Воля.

....

Сьогодні ми згуртувалися навколо Ідей Святого Тараса.
Сьогодні маємо змогу трохи вільніше глянути на Сонце,
трохи вільніше глянути на Землю.

Тепер на наших очах не горять трупи братів, закатованих
за полум"яну любов до Рідної Землі,
за Правду в Душі і перед всіми!
За Гордість в Душі і перед всіми,

за Героїзм в Душі і перед всіми!

....

Ми об"єдналися, щоб сказати світові про жах і кривди, які наніс німецький солдат матерям, сиротам, дочкам, калікам, щоб сказати світові, що воскресають мертві.

Ми ними є.

Ми ними були вчора.

Ми зняті з палаючого хреста.

Ми воскресли, щоб подати руку закривавленій Батьківщині.

О, ви не знаєте, що означає для українського сина – Україна!

Для всіх- ми це знаємо - Україна є лише Україна.

Для нас Україна- життя.

Для нас Україна- це кров, що тече по наших жилах.

Для нас Україна- це мілiони сердець, що б"ються у наших грудях.

Для нас Україна- це мозок, що лежить у наших черепах.

Для нас Україна- це Джерело Всесвітьої Правди.

О, хіба світ знає, що таке Українська Душа!

Не знає... .. Не знає!

....

МИ простягаємо руки, хоч на них ще не зажили рани від ланцюгів, до наших побратимів по крові, до наших побратимів по горю, до наших побратимів по боротьбі і традиції, що в

нерівних змаганнях з червоним фетешизмом творять історію
історій героізму.
Ми ім хочемо допомогти.
Ми хочемо власною кров"ю підмити "залізну заслону".
Ми хочемо огнем душі нашої розтопити її.
Ми хочемо устами сціляти рани нашої Матері.

. . . .

... Вітчизно! Коли Тобі буде потрібно принести на жертовник визвольноі боротьби життя якогось Твого молодшого сина, знай - я є перший. Я без вагань піду в огонь борні. Буду щасливий тоді, коли ти, Вітчизно, пошлеш мені надлюдські муки, щоб я іх прийняв за Твою волю, Вітчизно.

...Вітчизно! Коли Тобі БУДЕ потрібно принести на жертовник визвольноі боротьби більше, ніж життя Твого сина- знай, зі мною піде моя заплакана мати і мій молодший брат. Ми будемо щасливі тоді, коли Ти, Вітчизно, пошлеш нам надлюдські муки, щоб ми іх прийняли за Твою волю, Вітчизно!

. . . .

Чуємо через океан слова ваші, комуністи- українці Канади. Іх - цих слів небагато. Вас теж небагато. Вас там лише одиниці. Через те звертаємося до вас.

Звертаються до вас гори кісток наших братів, що ось лежать на згарищах Німеччини.

Звертаються до вас моря людськоі крови і сліз,

Звертаються до вас , обідрані і голодні сироти; іхні голосіння , іхні муки звертаються до вас.

Звертається до вас, фантасмагорія нашого вчорашнього!

Звертається іпроклинає вас.

ПРоклинає вашу комуністичну кров і совість.

...Ви посміли до нас через океан говорити, що ми не любимо Батьківщини. Що ми є калляборанти. Що ми- квіслінги.

....спитайте панегіриста Паторжинського в якому льоху НКВД закатований Донець?? ....

...Ви посміли за кусень хліба, що Москва видерла з горла обікраденоі украінськоі дитини, і прислала вам для пропаганди, іти по наших трупах, щоб поклонитися московському демонові.

...

Які сили вас штовхнули на шлях фарисейства?

Які сили вас примусили співати дитирамби тим, які катують на ваших очах матір?

Які сили вас примусили зненавидіти самих себе, творити над собою ексцес?

Які ви приготували відповіді за свою поведінку потомкам Украіни?

Які сили вас примусили продати свою честь , продати кров і мозок?

Вас проклинають тисячі і тисячі опухлих дітей під тинами колхозно-стахановськоі Украіни.

Вас проклинає вдова, що в агоніі голодноі смерти

їсть дитину і славить закони диктатора. Сталін тримає нарід у виснажені, тримає нарід у страхові, тримає нарід у каталепсії, щоб він не мав сил протестувати.

... Встають з могил 9-ть мільонів Українців, погинутих з голоду в 33-му році, щоб судити вас.

Встають десятки тисяч робітників, учителів, священиків, дітей, старців з енкаведівських могил Винниці, Львова, Києва, Умані, Харкова, Одеси, Кременчука, щоб судити вас.

Встають мільони українських хліборобів з сибірських лісів, гір, тунелів, щоб судити вас.

Встають з дна Північного моря, з каналу Москва- Волга, з Соловецьких островів закатовані, постріляні, щоб судити вас.

... ...,Комуністи - українці Канади, спішіть скоріше на Україну і везіть з собою кусені хліба, погасіть у дітейй жагу голоду.Ставайте на захист дівчат , згвалтованих большевицько- сталінськими комісарами. Скажіть на Україні правду про Україну, то завтра не побачите сонця.

На Україні невільно говорити , що Україна мусить належати Українцям. Ви комуністи, бо не знаєте, що таке комунізм, що таке СССР.

Ні. Ми вас клясти не будемо. Ставши комуністами, ви цим самі себе прокляли, омертвили свої душі.

Говорю вам, комуністи, не з любови до гомілетики,

що симпатики , большевики, комуністи, матеріялісти, які ще не бачили большевизму, стануть його ворогами тоді, коли з ним спіткнуться. Тоді вони зрозуміють, що Українець то в сто-крат більше, ніж комуніст!

Вірю, що мій лист буде вами прийнятий, як голос Душі Української.

Вірю, що ви зрозумієте, що наші серця говорять до вас не зі злобою та хитрістю, а зі щирою Правдою.

Вірю, що у вас ще не вся кров отруєна чумою большевизму.

.... Вірю в Об"єднання демократів і монархістів, консерваторів і революціонерів, колишніх комуністів і соціялістів, радикалів і націоналістів навколо Ідей Святого Тараса!

Вірю у іхній похід проти червоних хвиль сходу!

Вірю - Україна стане на захист покривджених Земної планети!

Лев Орлигора

10.10.1946. Нюрнберг